

Stanisław Śniechórski

Szpalty pamięci : adwokat Otton Gordziałkowski (1898-1994)

Palestra 38/3-4(435-436), 211-212

1994

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Adwokat Otton Gordziałkowski (1898–1994)

W dniu 28 stycznia 1994 roku zmarł w Warszawie w wieku 95 lat nestor adwokatury warszawskiej – adwokat Otton Gordziałkowski.

Urodził się w dniu 16 listopada 1898 roku w Petersburgu z ojca Jana, słynnego i zasłużonego uczonego, od roku 1920 dziekana Wydziału Weterynarii Uniwersytetu Warszawskiego, ucznia Pasteura, i matki, Jadwigi z Kozubowskich.

stopnia bosmana. Służbie na morzu zawdzięczał niespożyte zdrowie i późniejsze sukcesy sportowe.

W roku 1919 wstąpił do tworzącej się polskiej marynarki wojennej i pełnił służbę w stopniu bosmana na pierwszym polskim okręcie wojennym „Pomorzanin”.

Okręt ten brał czynny udział w wojnie z bolszewikami, wspomagając wojska lądowe, a następnie przeprowadza-

Olimpiada Amsterdam 1928 roku. Ósemka polska, wszyscy AZS Warszawa, po zwycięskim biegu z Holandią. Otton Gordziałkowski, szlakowy, pierwszy z prawej.

Otton Gordziałkowski lata młodości spędził nad Morzem Czarnym. Wcześniej zamustrował się na statku floty czarnomorskiej i doszedł do

jąc ewakuację wojsk polskich odciętych na Litwie i Łotwie.

Ten okres służby okrętu „Pomorzanin” został starannie wymazany z ofic-

jalnej historii Marynarki Wojennej Polskiej w latach PRL. Po wojnie 1920 roku Otton Gordziałkowski rozpoczął studia na Wydziale Prawa Uniwersytetu Warszawskiego. W tym czasie aktywnie włączył się w życie sportowe jako wybitny działacz Akademickiego Związku Sportowego, sześciokrotny mistrz Polski w wioślarstwie.

Znakomite wyniki sportowe spowodowały, iż wziął udział w Olimpiadzie w Amsterdamie w 1928 roku, gdzie polska załoga ósemek zajęła – jedyne w historii polskiego sportu, zaszczytne czwarte miejsce.

Po ukończeniu studiów i aplikacji pod kierunkiem wybitnego cywilisty adwokata Aleksandra Tallen Wilczewskiego zdał egzamin adwokacki i w 1929 roku został wpisany na listę adwokatów w Warszawie.

Prowadził sprawy cywilne oraz liczne radcostwa.

Jako oficer rezerwy wziął udział w wojnie 1939 roku. Do niewoli nie poszedł. Natomiast włączył się w działania konspiracyjne. Organizował radiowy nasłuch, redagował biuletyny, sam wydawał biuletyn „Dzień”.

W porozumieniu z działającymi w Londynie adwokatami, Zygmuntem i Władysławem Nadratowskimi, pracującymi wówczas w sztabie sił morskich – organizował pomoc dla jeńców wojennych uciekających z obozów, ukrywał ich i organizował przerzuty za granicę.

W okresie 1940–1944 ocalał kilkunastu lotników brytyjskich. Uroczystość dziękczynna ku Jego czci, którą zorganizowała wkrótce po wojnie Ambasad Brytyjska, jeszcze mieszcząca się w Hotelu Polonia, o mało nie skończyła się aresztowaniem Gordziałkowskiego.

W Powstaniu Warszawskim, w któ-

Po zwycięskim biegu, prawdopodobnie rok 1924, Warszawa, po lewej – sternik Władysław Nadratowski, po prawej – szlakowy, Otton Gordziałkowski.

rym brał czynny udział, stracił jedyne go syna, a 24 września 1944 roku na skutek tragicznych przeżyć (brutalne wywieczenie z domu profesorskiego na Nowym Zjeździe) zmarł jego ojciec.

Adwokata Ottona Gordziałkowskiego cechowała niezwykła skromność, o swojej przeszłości wojennej i dokonaniach okupacyjnych mówił mało.

Nie żądał żadnych wyróżnień i odznaczeń, niemniej ze wzruszeniem przyjął na parę miesięcy przed zgonem delegację Okręgowej Rady Adwokackiej, wręczającą mu odznaczenie „Adwokatura Zasłużonym”. Odszedł w pełni sił umysłowych – po parodniowej chorobie.

Cześć Jego pamięci.

Stanisław Śniechórski